

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી ઉપનિષદલવપ્રપંચાકથાનું ભાષાંતર...	‘મનોનંદન’	...	...	૩૦૭
૨ લીચ્છવી ભત્તી.	...	...	રા. સુશિલ	૩૧૦
૩ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	...	...	મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ	૩૧૩
૪ અલ્લુકૃત ભાવના...	મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ	એડવોકેટ	...	૩૧૮
૫ હિન્દુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.	નરોત્તમ બી. શાહ	...	...	૩૨૨
૬ ગુરૂજીની ઉપાસના.	...	...	રા. ચોકશી	૩૨૫
૭ શ્રાવકાચાર.	...	...	આત્મવલ્લભ	૩૨૭
૮ સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	૩૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ૩૧-૩૨ મા વર્ષની ભેટ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના એકત્રીશ બત્રીશમા વર્ષની ભેટ તરીકે યુરોપીય વિદ્વાન અને જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી મી. હરબર્ટ વોરનનો લખેલ “જૈનીઝમ” જૈનધર્મ વિજ્ઞાન અને તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ (જીવનના મહાન પ્રશ્નોનું જૈનદર્શનથી સમાધાન) તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને આપવાનો છે. જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન ઉપર લખેલ આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક જૈન અને જૈનેતર તેમજ સાક્ષરો, વિદ્વાનો અને જિજ્ઞાસુઓને ખાસ વાંચવા જેવો છે. કિંમત એક રૂપૈયો.

પુસ્તક ૩૧ અને ૩૨ ના બે વર્ષના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૬-૦ મળી મળી કુલ રૂ. ૨-૧૪-૦ નું અણાડ વદ પના રોજથી ભેટના પુસ્તકનું વી. પી. કરવામાં આવશે.

બે વર્ષના લવાજમના રૂ. અઢી તથા ટપાલખર્ચના ત્રણ આના મળી કુલ બે રૂપીઆ અગીયાર આનાનું મનીઓર્ડર કરનાર ગ્રાહકોને વી. પી. નહીં કરતાં ભેટની શુક સાદા શુક્રપોસ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે, જેથી વી. પી. ખર્ચનો બચાવ તે બંધુઓને થશે.

વી. પી. નહિં સ્વીકારનાર બંધુઓએ અમોને તુર્તજ લખી જણાવવું જેથી સભાના જ્ઞાનખાતાને નુકશાન તથા પોસ્ટખાતાને ખાલી મહેનત ન થાય.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર નિવેદન.

આ સભાના માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવા માટે પાંચ ગ્રંથો તૈયાર થવા આવ્યા છે. આવતા પર્યુષણ લગભગ તૈયાર થશે. જે તેઓશ્રીને ધારા પ્રમાણે મોકલવામાં આવશે.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૧. અંક. ૧ થી ૧૨.

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	માંગલ્યારાધન (કાવ્ય)	(વેલચંદ ધનજી)	૧
૨	નૂતનવર્ષનું મંગળમય વિધાન.		૩
૩	કર્મસ્વરૂપ અને ફળ.	(ગાંધી)	૧૧
૪	આરોગ્યતા.	(નરેન્દ્રભાઈ શાહ)	૧૩
૫	જીવનસિદ્ધિ.	(વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.)	૧૫
૬	ધ્યેય ચૂકયો માનવી.	(નાગરદાસ મગનલાલ દોશી B. A.)	૨૦
૭	ભાવનાનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ.	(સદ્ગુરુ શ્રી કર્પૂરવિં મહારાજ)	૨૨
૮	સ્વીકાર સમાલોચના. ૨૫-૪૯-૭૨-૯૮-૧૨૧-૧૪૬-૧૭૭-૨૦૪-૨૩૨-૩૨૮		
૯	શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચાડયાનું ભાષાંતર. (કાવ્ય) (મનોનંદન)	૨૭-૫૧	
	૮૪-૧૧૮-૧૩૧-૧૫૩-૧૭૯-૨૦૮-૨૩૪-૨૮૧-૩૦૭		
૧૦	અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.		
	(મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ)	૩૩-૫૪-૬૦	
૧૧	અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા. (મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ)	૩૫-૫૮	
	૧૦૦-૧૪૪-૧૫૬-૧૮૨-૨૧૧-૨૬૬-૩૧૩		
૧૨	જૈન આચાર (શુદ્ધઆચારધ્વજક.)	૩૮-૬૭-૯૭-૧૧૪-૧૩૩-૧૫૬-૧૮૬-	
		૨૮૪-૩૨૭	
૧૩	પરિસ્થિતિ સમજો.	(નાગરદાસ મગનલાલ દોશી B. A.)	૪૦
૧૪	માનુષિક જીવન.	(વીરકુમાર)	૪૩
૧૫	ક્ષમાપના.	(ચત્રભુજ જેયંદ શાહ B. A. L. B.)	૪૭
૧૬	વર્તમાન સમાચાર.		૫૦-૧૨૩-૧૫૦-૧૭૪-૨૫૫-૩૦૪
૧૭	આત્માનું અનંતરૂઢન.	(વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા) ...	૬૨
૧૮	પરિવર્તન.	(નાગરદાસ મગનલાલ દોશી B. A.)	૬૪-૭૬
૧૯	મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	(વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.) ૬૯-૧૩૮	
૨૦	અધ્યાત્મ ભાવના પદ. (કાવ્ય)	(વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા)	૭૫
૨૧	છાત્રાલયમાંથી સંગ્રહિત.	(સદ્ગુરુ શ્રી કર્પૂરવિં મહારાજ)	૭૬
૨૨	જીવનનાં મૂલ્ય.	(કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ)	૮૨
૨૩	વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે સંપૂર્ણ યોગ્યતાની જરૂર. (ગાંધી)		૮૪
૨૪	સાચી એષણા.	(સંગૃહિત)	૮૬

૨૫ શ્રી મહાવીરજીન વંદન. (કાવ્ય) (શા બાણુલાલ પાનાચંદ) ...	૯૯
૨૬ અધ્યાત્મ જ્ઞાન ચાને પ્રદ્યવિદ્યા. (વીરકુમાર)	૧૦૬
૨૭ મહ-માન-અભિમાન. (આત્મવલ્લભ)	૧૧૨
૨૮ શ્રી મહાવીર સંદેશ. (કાવ્ય) (સદ્ગ શ્રી કર્પૂરવિં મહારાજ) ...	૧૨૬
૨૯ શિવપદ સોપાન. (આત્મવલ્લભ)	૧૩૫
૩૦ આજે સમાજને કેવા આગેવાનની જરૂર છે ? (જ્ઞાતિ સમાજસેવક) ...	૧૪૮
૩૧ મુનિ સંમેલન સંબંધી કંઈક.	૧૫૨-૧૭૨
૩૨ કુરૂક્ષેત્રમાં ધર્મ બીજરોપણ. (મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ) ...	૧૬૧-૧૬૯
૩૩ સદ્વિચાર સામર્થ્ય. (વિકૃલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.)	૧૬૪
૩૪ લાંબુ આયુષ્ય અને નિરોગી જીવન. (પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ) ...	૧૬૭
૩૫ દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ. (શંકરલાલ ડાયાભાઈ કાપડીયા) ...	૧૬૯-૨૮૬
૩૬ હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા. (નરોત્તમ બી. શાહ) ...	૨૧૮-૩૦૧-૩૨૨
૩૭ આત્મચિંતન. (ચોકસી)	૧૮૭
૩૮ સત્ય જ્ઞાન. (કાવ્ય) (મુનિ શ્રી લખિધવિજયજી મહારાજ)	૧૯૦
૩૯ શિક્ષણ બે જૈન ગ્રંથો. (મુનિ શ્રીહિમાંશુવિજયજી મહારાજ)	૧૯૧
૪૦ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.....	૨૦૫
૪૧ સાધુ સંમેલન માટે દેહગામમાં મંત્રણા.	૨૦૬
૪૨ હૃદયરંગ. (કાવ્ય) (વેલચંદ ધનજી) ...	૨૦૭
૪૩ લિચ્છવી જાતિ. (શ્રીયુત્ ભીમજીભાઈ સુશીલ)	૨૧૪ ૨૪૦-૩૧૦
૪૪ સુવાસિત પુષ્પો. (વિકૃલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.)	૨૨૨
૪૫ ગુરૂની ઉપાસના. (ચોકસી)	૨૨૭-૩૨૫
૪૬ જયંતિનો બોધપાઠ.	૨૨૯
૪૭ મોહ નહો. (કાવ્ય) (વેલચંદ ધનજી)	૨૩
૪૮ અદ્વુકૃત ભાવના. (મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ એડવોકેટ) ...	૨૩૬-૨૮૬-૩૧૮
૪૯ સદ્બોધ અથવા સત્તીતિદર્શક વચનામૃત. (સં શ્રી કર્પૂરવિં મહારાજ) ...	૨૪૪
૫૦ મુનિ સંમેલનનો નિષ્કર્ષ.	૨૪૮
૫૧ બે આચાર્યોનો સ્નેહભર્યો વિહાર.	૨૫૩
૫૨ કોન્કરન્સનું અધિવેશન અને ઠરાવો. ...	૨૫૫
૫૩ આસલાની વર્તમાન સ્થિતિ.	૨૭૧
૫૪ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની ૩૯ મી સ્વર્ગવાસ તિથિ.	૨૯૮

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

ભાવયેદ્યથાસદ્ગુરુમ્ । મૈત્રીં સર્વસત્ત્વેષુ । ક્ષમેડહં સર્વસત્ત્વા-
નામ્ । મૈત્રી મે સર્વસત્ત્વેષુ । ધૈરં મમ ન કેનચિદિતિ ॥ પ્રમોદં ગુણા-
ધિકેષુ । પ્રમોદો નામ વિનયપ્રયોગઃ । વન્દનસ્તુતિવર્ગ્યાદવૈયાવૃત્તચક્ર-
ણાદિભિઃ સમ્યક્ત્વજ્ઞાનચારિત્રતપોઽધિકેષુ સાધુષુ પરાત્મોભયકૃતપૂજા-
જનિતઃ સર્વેન્દ્રિયાદિભિર્વ્યક્તો મનઃપ્રહર્ષ इति ॥ કારુણ્યં ક્ષિત્ત્યમાનેષુ ।
કારુણ્યમનુકંપા દીનાનુગ્રહ इत्यનર્થાન્તરમ્ ॥ તન્મોહાભિભૂતેષુ મતિશ્રુત-
વિભક્તગાજ્ઞાનપશ્ચિન્તેષુ વિષયતુર્ષાગ્નિના દન્દહ્યમાનમાનસેષુ હિતાહિતપ્રાપ્તિ-
પરિહારશ્વિપરીતપ્રવૃત્તિષુ વિવિધદુઃખાદિતેષુ દીનકૃપણાનાથબાલમોમુહવૃદ્ધેષુ
સત્ત્વેષુ ભાવયેત્ ॥ તથાહિ ભાવયન્ હિતોપદેશાદિભિસ્તાનનુગૃહ્યાતીતિ ॥
માધ્યસ્થ્યમવિનેયેષુ । માધ્યસ્થ્યમૌદાસીન્યમુપેક્ષ્યનર્થાન્તરમ્ ॥

તત્ત્વાર્થભાષ્ય—સપ્તમ અધ્યાય.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૬૦. અષાઢ. આત્મ સં. ૩૯ } અંક ૧૨ મો.

**મહાત્માશ્રી સિદ્ધર્ષિગ્રણીત ઉપમિતિ
ભવપ્રપંચાકથાનું સપદ્ય-ગદ્ય ભાષાંતર.**

(ગતાંક પૃથ્વી ૨૮૩ શર.)

ધર્મો નો ઉપાલંભ : કદમત્યાગ અને
પરમાત્મગ્રહણનો આગ્રહ.

પછી—

રકને ઉપાલંભ—

મંદાક્ષ-તા.

તે કુચ્ચન્ને દશ ફરી ફરી ફેંકતાં રંક પ્રાણી
પ્રાણે ભાણે ઇતર નર તે તાસ વિચાર જાણી;

૩૦૮

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

“ રે ! દુર્બુદ્ધિ ! ^૧દ્રમક ! કયમ તું શું જ જાણે નહિં એ ?

આ કન્યા જે પરમ તુજને અન્ન આપી રહી એ. ૨૩૦-૨૩૧

હોય પ્રાચે બહુ પણ બોળ રંક તો પાપભાગી,

આ તો સુનિશ્ચિત મુજ થયું-તું સમો ના અભાગી;

(કારણ કે)

^૨સુધા જેવું મુજથકોં અપાવાતું આ એષ્ટ અન્ન,

નિરાંતે તું ગ્રહણ ન કરે ! ગાઠ ઇચ્છી કદન !! ૨૩૨-૨૩૩

દુઃખી ડસરવો અપર પણ આ સક્ક બહારે રહેલા,

ના તેમાં આદર અમતણે, ના નૃપે તે દોઢલા;

તું દેખી આ ભવન મન આહ્વાદ પામ્યો જરાય,

તેથી તહારા પર નૃપકૃપા ઉતરેલી કળાય. ૨૩૪-૨૩૫

* ‘સ્વામીકેરું પ્રિય, પ્રિય કરે સેવકો સર્વકાલ,’

એ ન્યાયાર્થે તુજ પ્રતિ અમે ભદ્ર ! છીએ દયાળ;

‘સમ્યગ્લક્ષી † નૃપતિ ન કરે આ અપાત્રે મતિ’ એ,

ખોટો પાડ્યો દઢ અમ ઋવણ તેં દુર્મતિએ. ૨૩૬-૨૩૭

કદન તજ ! સદન ભજ !

^૫સર્વ બ્યાધિહર મધુર આસ્વાદવાળું સદન,

કાં લે ના તું ? નિજ મનમહીં તુચ્છ ઇચ્છી કદન !!!

(તેથી)

દુર્બુદ્ધિ ! એ તજ ! શુદ્ધ અરે ! એહ વિશેષભાવે,

જો ! પ્રાણીઓ ભવનમહિં આ મોદતા તે પ્રભાવે. ૨૩૮-૨૩૯

૧ દરિદ્ર, રંક ૨ અમૃત, ૩ પ્રાણીઓ. ૪. આધાર, ઓથ, અવલંબન ૫. સર્વ રોગ હરનાર, દૂર કરનાર.

* જે સ્વામીને પ્રિય હોય તે સેવકોને પ્રિય હોય, એ ન્યાયના વિધાન અર્થે અમે તહારા પ્રત્યે દયાળુ છીએ.

† સમ્યગ્ લક્ષ્યવાળા આ રાજ (સુરિચિત) અપાત્ર પ્રત્યે કૃપાદ્રષ્ટિ કરતા નથી, એવો જે અમારો અવણ્-આધાર હતો તે હે રંક ! તેં ખોટો પાડ્યો છે-મિથ્યા કયો છે

ઉપમિતિલવપ્રપંચા કથા પદ્ય.

૩૦૬

રંકની વિજ્ઞાપના : કદન્ન ન મૂકવાના કારણો.

દોહરા.

વિશ્વાસ ઉપજ્યો અને, નિર્ણય પ્રગટ્યો તેમ;
તોય ત્યાગના વચનથી, રંક ઉચ્ચર્યો એમ.

૨૪૦

શિખરિણી.

“ કહ્યું જે નાથે તે સકલ જ મને સત્ય દીસતું;

પરંતુ વિજ્ઞાપું વચન મુજ તે એક સુણું તું;

અહો સ્વામી ! જે આ ઘટકોળ વિષે અન્ન વરતે,

સ્વભાવે પ્રાણોથી પણ પ્રભુ ! મને પ્રિયતર તે.

૨૪૧-૨૪૨

ઉપાજ્યું તે કલેશે, સમયમહિં ઉનિર્વાહક અને,

તમારું આ કેવું ? ખબર પણ તેની ન જ મને;

ન આ સ્વામી ! મહારે ઉચિત તજવું કોઈ રીત જો,

અપાવો આ સાથે તમતણુંય કેવું ઉચિત જો.

૨૪૩-૨૪૪

ધર્મબોધકરનું આશ્ચર્ય : રંકની શંકાઓનું સમાધાન.

દોહરા.

ધર્મબોધકર ચિન્તવે, સુણી વચન તે તાસ;

“ જુઓ ! અચિન્ત્ય સમર્થ આ, મહામોહ ઉદ્ધાસ ! ! !

૨૪૫

જેથી સર્વ વ્યાધિકરા, આ કદન્નમાં રક્ત;

મુજ અન્નને ના ગણે, તુણ સમું પણ ફક્ત !

૨૪૬

તોય આપડાને દઉં, શિક્ષા પુનઃ જરાય;

વિલય પામે મોહ તો, હિત પરમ તસ થાય. ”

૨૪૭

મનોનન્દન.

૬ અવસર આવ્યે, કોઈ સમયે, કોઈ વખતે. ૭ નિર્વાહ કરાવે એવું, જેથી શુભરાન ચાલે એવું.

સિન્ધવિ જાતિ.

લે. શ્રીયુત લીમણલાઇ સુસ્મિત.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૩ થી ૩૨)

સિન્ધવીની ઉત્પત્તિ : દંતકથા.

“બુદ્ધકપાઠ” ની ખ્રમશ્ચલોતિકામાં, બુદ્ધધોષ, સિન્ધવિઓની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં એક દંતકથા ઉતારે છે.

વારાણસીની પટરાણી ગર્ભવતી હતી ત્યારે રાજાએ ગર્ભની રક્ષા માટે ઘણાં ઘણાં અનુષ્ઠાન કર્યાં. બરાબર વખતે ઉષઃકાળ પહેલાં જ રાણીને પ્રસવ તો થયો, પણ એ પુત્ર હતો કે પુત્રી એ વાત હાસીઓ ન સમજી શકી. જીવક પુષ્પની જેમ, લાખના રસની જેમ એક લાલચોળ માંસખંડ જેવો જ એ જણાયો. રાજા તેજના અંબાર જેવા પુત્રના દર્શન કરવાની ઇતેભરી રાખી રહ્યો હતો. એને જો એમ કહેવામાં આવે કે રાણીએ તો લાલચોળ માંસના લોચાનો જ જન્મ આપ્યો છે તો રાજા એ હાસીઓને સજા કર્યા વિના ન રહે. એમણે એ માંસના લોચાને એક પેટીમાં પૂરી એની ઉપર રાજમુદ્રાનું ચિહ્ન કરી, ગંગાના પાણીમાં તરતી મૂકી દેવાનો નિશ્ચય કર્યો. નદીમાં તણાતી પેટી કોઈ એક દેવે જોઈ. તેણે એક સોનાના પતરા ઉપર સિંદુરથી લખ્યું કે “આમાં વારાણસીના રાજાની પટ્ટરાણીનાં પુત્ર છે.” અને એ લેખ પેટી પેટી સાથે જડી દીધો. પેટી પાણીમાં તણાતી ચાલી.

એક સંન્યાસી ત્યાંથી જતો હતો તેની નજરે એ પેટી ચડી. એણે પાસે જઈને જોયું તો સોનાના પતરા ઉપર વારાણસી-રાજના પુત્રનું નામ દેખાયું. પછી પેટીની અંદરથી પેલો માંસનો લોચો ખડાર કાઢ્યો. એને ખાત્રી થઈ કે આ ગર્ભ છે, પણ હવે એ ગર્ભને ઉછેરવો શી રીતે?

સંન્યાસી એને ખેતના આશ્રમમાં લઈ ગયો. એક પવિત્ર સ્થાનમાં ગર્ભને રચાવ્યો. પત્તર દિવસ પછી એના બે કટકા થયા. સંન્યાસી વધુ ને વધુ સાવચેતી સાથે તેનું જતન કરવા લાગ્યો.

ધીમે ધીમે એ બન્ને ટુકડા, રૂપ-લાવણ્યથી ઉભરાઈ જતાં પુત્ર અને

લિચ્છવી ભતિ.

૩૧૧

પુત્રીના રૂપમાં પરિણમ્યા. સંન્યાસીના હૈયામાં વાતસલ્ય-પ્રીતિનાં ઝરણુ વહી નીકળ્યાં. એના અંગુઠામાંથી દૂધની ધારા છૂટી.

આ બાળકોના દેહની ચામડી એટલી તો ખતળી હતી કે એમાના ઉદરમાં પડેલી વસ્તુ પણ બહારથી કળી શકાય. બાળે સ્વચ્છ કાચની શીશીમાં દૂધ, પાણી કે આહાર પડ્યાં હોય એમ જોનારને લાગે. લોકો એમને “લિચ્છવી” ના નામથી ઓળખવા લાગ્યા. દેહની ચામડી અને ઉદરમાંનો આહાર પરસ્પર એવા ભળી જતાં કે એમને લીનાકછળી કહેવામાં આવે તો ચાલે. એ ઉપરથી એમનું નામ લિચ્છવી પડ્યું.

સંન્યાસીને સ્નેહ સવારમાં બેલા ઉઠીને ભિક્ષા માગવા શહેરમાં જવું પડતું. ત્યાંથી પાછા આવતા ઘણી વાર મ્હોડું થઈ જતું. આસપાસના ગોવાળીઆઓ એ વાત બાળી. તેમણે સંન્યાસીની પાસે આવી વિનતી કરી કે—“મહાત્મન, બાળકો ઉછેરવાં એ સંન્યાસીને સાફ કઠણ પ્રસંગ છે. આ બન્ને બાળકો અમને આપી દો. અમે એમને સારી રીતે ઉછેરશું. આપ નિરૂપાધિક-પણે આપનો ધર્મ પાળો.”

સંન્યાસીએ પ્રેમપૂર્વક એ પ્રસ્તાવ સ્વીકારી લીધો.

ખીજે દિવસે ગોવાળીઆઓએ સરીયામ રસ્તા સમારીને સાફ કર્યાં. ઠેક-ઠેકાણે ધબ-પતાકાઓ ખાંધી અને વાજતે-ગાજતે આશ્રમમાં આવીને બાળકોને લઈ ગયા. સંન્યાસીએ એમની સોંપણી કરતાં કહ્યું—“આ બન્ને બાળકો સુશીલ અને ઉચ્ચ ગુણવાળા છે. એમને ખૂબ સંભાળીને ઉછેરજો. એ મ્હોટાં થાય ત્યારે એક-બીજાની સાથે એમનો વિવાહ કરજો અને રાજાનું મન મનાવી, થોડી જમીન મેળવી, એક શહેર વસાવી એ શહેરના સિંહાસન ઉપર આ કુમારને બેસાડજો.”

ગોવાળીઆઓએ સંન્યાસીનો આદેશ માથે ચડાવ્યો. બન્ને બાળકો ધીમે ધીમે મ્હોટા થવા લાગ્યા.

બાળકોડા વખતે એ બાળકો, બીજા બાળકોને હિરાન કરવા લાગ્યા. કોઈને લાત તો કોઈને પાટુ મારી રંજાડવા લાગ્યા. છોકરાં રોતાં રોતાં પોતાના માબાપ પાસે જઈ કહેતા કે—“ઓ મા-આપ વગરના, સંન્યાસીને જડી આવેલાં એ બાળકો અમને જંપવા દેતા નથી.”

બાળકનાં મા-આપ ફરીયાદ કરવા મંડ્યાં કે: “આ એ બાળકો અમારા છોકરાંને ખોટી રીતે કનડે છે. એમને ઉછેરવાની શી જરૂર છે ? એમને તો વર્જવા જ જોઈએ ”

૩૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ વર્ણતંત્ર ” ના વ્યવહારથી એ વજ્ર કહેવાયા. આસપાસનો ત્રણસો યોજનના વિસ્તારવાળો પ્રદેશ “ વર્ણ ” ના નામથી ઓળખાયો.

પછી તો રાજાનું મન મનાવી, એમના આદેશને અનુસરી એ પ્રદેશ આ બાળકોને અપાવ્યો. ત્યાં એક નગરી વસાવી અને બાળકનો રાજા તરિકે અભિષેક કર્યો.

એ સોળ વરસનો થયો એટલે પેલી બાળિકા સાથે એનો વિવાહ કરવામાં આવ્યો. રાજાએ, એ પછી, એવો નિયમ કર્યો કે: “ આ નગરીમાં ખ્હારથી કન્યા લાવી શકાશે નહીં અને આ નગરીની કન્યા પણ ખ્હાર વિવાહ માટે નહિ જાય. ”

પહેલાં જેમ જુગલ્લીઆરૂપે ભાઈ-બહેન સાથે ઉપજ્યા હતા તેમ આ વખતે પણ ભાઈ-બહેનનું જોડણું જન્મ્યું. એ પણ પરસ્પરમાં એવી જ રીતે પરણ્યા. એ રીતે સોળ વાર પુત્ર-પુત્રી જુગલ્લીરૂપે જન્મ્યા અને પરણ્યા. આ બધાં બાળક-બાળિકાઓ જ્યારે મ્હોટાં થયાં ત્યારે તેમને રહેવા-કરવા માટે સ્થાનનો સંકેત જણાવા લાગ્યો. સૌને રહેવાને ઘર જોઈએ, બગીચા જોઈએ, વિશ્રામકુંજ જોઈએ, દાસ-દાસીઓને માટે જુદા જુદા ઘરબાર જોઈએ. તે સર્વને સાડી કીલ્લાની ખ્હાર પાએક યોજન દૂર એક ખીજે ગઢ તૈયાર કરાવ્યો. એમ કરતાં કરતાં ત્રણ વાર નગરીની ખ્હાર ત્રણ ગઢ તૈયાર થયા. વખતો વખત નગરીને વિશાળ કરવી પડી, તેથી એ ‘વિસાલિકતા’ ને લીધે એનું નામ વેશાલી (વૈશાલી) પડ્યું. વેશાલી અથવા વૈશાલીનો આ સામાન્ય ઇતિહાસ છે. ”

‘પૂજાવલિય’ માં પણ જરા જુદે રૂપે આવું જ વર્ણન છે. એ આખ્યાયિકાઓ કેવળ દંતકથારૂપ હોય એમ લાગે છે. ઘણું કરીને પાછળના કાળમાં એ ઉપજાવી કાઢી હશે. ધર્મગ્રંથોમાં એ કથાને પ્રમાણરૂપ કે આધારરૂપ નથી માની. માત્ર એટલું પૂરવાર થઈ શકે છે કે લિચ્છવિઓની ગણના ક્ષત્રિયોમાં થતી.

“ લિચ્છવિ ” શબ્દની વ્યુત્પત્તિ.

આ આખ્યાયિકામાં બુદ્ધઘોષે જે એ વ્યુત્પત્તિ આપી છે તે દેખીતી રીતે જ કાલ્પનિક છે. લિચ્છવી એક જાતિ છે. જો કે બૌદ્ધ તેમજ જૈન સાહિત્યમાં અને કૌટિલ્યના અર્થ-શાસ્ત્રમાં આપણે એ નામ સૌ પ્રથમ વાંચીએ છીએ, પણ એ ગ્રંથો લખાયા તે પહેલાં-બહુ યુગ પૂર્વે લિચ્છવીઓ જાણીતા હતા. એ પછી લિચ્છવીઓ જેમ જેમ પ્રભાવશાલી તથા પ્રતાપી બનતા ગયા તેમ તેમ લોકોએ લિચ્છવી શબ્દની નવી નવી વ્યુત્પત્તિઓ યોજી કાઢી. વ્યાકરણના નિયમ સાથે

પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૧૩

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા. (ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ.) (ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૯૮ થી ૩૩૩)

કરકાબાદમાં એક સ્વેતાંબર મંદિર અને ધર્મશાળા છે. દિગંબર મંદિરો પણ છે. સ્વેતાંબર ધર્મશાળામાં અવ્યવસ્થા અને અધેરનો પાર નથી. પૂજારી પૂજા કરી આવ્યો જાય. બસ પછી આવનાર યાત્રિકને કલાકોના કલાકો બહાર તપ કરતાં બેસી રહેવું પડે. ન મળે બેસવાનું સ્થાન કે ઉતરવાનું સ્થાન. મંદિરમાં જીર્ણોદ્ધારની જરૂર છે. એક કચ્છીલાઇએ આ માટે પ્રયત્ન કર્યો હતો. પરિણામ શું આવ્યું તેની અમને ખબર નથી પડી. ત્યાંથી વિહાર કરી કંપીલાજ આવ્યા.

કંપીલાજ તીર્થ—

અહીં શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનાં ચાર કદયાણુક થયાં છે. નગરી બહુ જ પ્રાચીન છે. બ્રહ્મહત્ત ચક્રવર્તી અહીં થયા છે; દ્રૌપદીનું જન્મસ્થાન પણ આ જ નગરી છે. એટલે આ નગરી ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ પણ મહત્વની છે. ગામબહાર ચોતરફ મોટા મોટા ડીલા ઉભા છે. ખંડિયેરા પણ ઘણાં છે. નગરીને ફરતો પ્રાચીન ગઢ પણ અત્યારે છે. ગઢમાં અજૈન મંદિરો છે

એનો સંબંધ ન રહ્યો. કદપી કાઢેલી આખ્યાયિકાના આધારે એ વ્યુત્પત્તિ ટકી રહી.

ચીની બૌદ્ધ ગ્રંથો અને બુદ્ધવોષ, લિચ્છવી શબ્દની જે વ્યાખ્યા આપે છે તેમાં થોડો મેળ દેખાય છે. શાન્-હો-સિયોન-લૂ (૮ મો અધ્યાય) કહે છે કે લિચ્છવિનો અર્થ પાતળી ચામડી, એકલી ચામડી એવો થાય છે અને છવિ શબ્દ ત્વક્-ચામડીમાંથી આવ્યો છે. નિચ્છવિ એટલે ન છબિ અથવા સૂક્ષ્મ છબિ અથવા લીના છબી. બુદ્ધવોષની અને ચીના ગ્રંથોની વ્યાખ્યાનું મૂળ ઉત્પત્તિ-સ્થાન એક જ હોવું જોઈએ એવું અનુમાન બાંધી શકાય.

આખ્યાયિકાનું ઐતિહાસિક મૂલ્ય કંઈ જ નથી. માત્ર એમને ક્ષત્રિય તરિકે ઓળખાવવામાં એ આખ્યાયિકા સહાય કરે છે. બુદ્ધદેવ અને મહાવીર-સ્વામીના જન્મ સમયે લિચ્છવિ ક્ષત્રિય તરિકે પ્રસિદ્ધ હતા એ વાતના બીજાં પણ પ્રમાણ મળે છે.

(ચાલુ).

૩૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમાં એક દત્તાત્રેયનું મંદિર કહેવાય છે પણ પ્રથમ તે જૈન મંદિર હતું. ધુમડી પણ જૈનમંદિર જેવી જ છે. અંદર પાહુકા છે પણ અત્યારે કળ્લો આપણો નથી. આ સિવાય ખંડિત જૈન-જિનમૂર્તિઓના ટુકડા ઘણે સ્થળે મળે છે. અહીં શ્વેતાંબર જૈન મંદિર બહુ જ સુંદર છે. ચોતરફ ચાર કલ્યાણીકની ફેરી છે જેમાં પાહુકા છે. વચમાં મંદિર છે જેમાં મૂળનાયક શ્રી વિમલનાથ પ્રભુ છે. પ્રતિમાજી સુંદર છે. મંદિરની બહાર નાની ધર્મશાળા છે અને તેની બહાર મોટી-વશાળ ધર્મશાળા છે. વચમાં મોટું ચોમાન છે. ચોતરફ ફરતો કિલ્લો છે. અહીં દિગંબરોનો કોઇપણ જાતનો હક્ક નથી. બધું શ્વેતાંબરોનું જ છે. વહીવટ એકંદર ઠીક છે. આ સ્થાન કાનપુરથી વાવ્યમાં ૮૬ માઇલ છે અને આગ્રાથી ૧૧૩ માઇલ દૂર છે. અહીં આવનાર આવકો માટે B. B. & C. I રેલ્વેનું ફેરફારખાદ જંકશન છે. અહીંથી B. B ની મીટર ગેજમાં ૧૬ માઇલ દૂર વાવ્યમાં કાયમગંજ સ્ટેશન છે અને અહીંથી વાહનદ્રારા ૬ માઇલ દૂર કંપિલાજી તીર્થ જવાય છે. ફેરફારખાદથી મોટર રસ્તે પણ કંપિલાજી જવાય છે. અહીંથી લાંબા લાંબા વિહાર કરતા કાચા રસ્તે મૈનપુરી આવ્યા. અહીં દિગંબરોની વસ્તી ઘણી છે. દિ. મંદિરો પણ છે ત્યાંથી....આવ્યા. અહીં દિગંબર ધર્મશાળામાં જ ઉતર્યા. દિ. જૈનોનાં ૮-૧૦ ઘર છે. બધા ભાવિક અને સરલ પરિણામી છે. અહીં તેમના તરફથી બહાર સભા રાખી હતી. તેમણે સારી રીતે ઉપદેશ સાંભળ્યો હતો. ત્યાંથી વિહાર કરતા કરતા શિકોહાખાદ થઇ શૌરીપુર આવ્યા.

શૌરીપુર તીર્થ—

ચંદ્રકુલ તિલક બાળ બ્રહ્મચારી શ્રી નેમનાથજી ભગવાનની જન્મ ભૂમિ તરીકે આ સ્થાન બહુજ પ્રસિદ્ધ છે. શૌરીપુરની સ્થાપનાનો પ્રાચીન ઉલ્લેખ વસુદેવહિંદી જેવા પ્રાચીન ગ્રંથમાં આ પ્રમાણે મળે છે. “ હરિ વંશમાં સોરી અને વીર બે ભાઈ હતા જેમાં સોરીએ શૌરીપુર વસાવ્યું અને વીરે સોવીર સોરીનો પુત્ર અંધકવૃષ્ણિ હતો જેને ભદ્રારાણીથી સસુદ્રવિજય (નેમનાથ ભગવાનના પિતા) વિગેરે દસ પુત્ર તથા કુન્તી અને માદ્રી એમ બે પુત્રીઓ જન્મી. વીરનો પુત્ર ઉગ્રસેન થયો. ઉગ્રસેનને બન્ધુ સુબન્ધુ, અને કંસ વિગેરે પુત્રો થયા ” આ સિવાય ઘણા પ્રાચીન ગ્રંથો જેવા કે શ્રી સમવાયંગસૂત્ર, ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર આવશ્યક નિર્ચુકિત, કલ્પસૂત્ર આદિ સૂત્રો તથા અનેક ચરિત્ર ગ્રંથોમાં શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની જન્મભૂમિ શૌરીપુરનો તેના વૈભવનો સચિત્તર ઉલ્લેખ મળે છે. આ પ્રદેશમાં જૈનોનું એક વાર સામ્રા-

પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૧૫

જ્ય હતું. મથુરા અને શૌરીપુર જૈન નગરીઓ કહેવાતી, આજ આ શૌરીપુર મહાન નગરી માત્ર થોડા ઝુંપડાથી ઓળખાય છે.

પુરાણી શૌરીપુરી તો યમુનાના તોફાની પ્રવાહમાં તણાઈ ગઈ છે. આજ તો ત્યાં થોતરફ પહાડી છે. જમના પણ થોડી દૂર ગઈ છે. પહાડી પર જૈન શ્વેતાંબર મંદિર અને ધર્મશાળા છે જે ૫-૬ માઇલ દૂરથી દેખાય છે. સફેદ રૂઢ જેવું મંદિર દૂરથી બહુ જ રળીયમણું અને આકર્ષક લાગે છે. મંદિર પણ બહુ જ સરસ અને સુંદર છે. પરમ શાન્તિ અને આનંદનું ધામ છે. જુના મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવી નવું મંદિર સાડું કરાવ્યું છે. મૂળનાયક શ્રી નેમનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજી લગ્ય અને વિશાળ છે. મંદિરની સામે નાની જુની ધર્મશાળા છે અને તેની પાસે એક બહુ જ ઉંડો મીઠો કૂવો છે. તેની પાસે કલકત્તાવાસી લક્ષ્મીચંદજી કર્ણાવટના પુત્રોએ મોટી વિશાળ શ્વે. ધર્મશાળા બંધાવી છે.

અહીં જગદ્ગુરૂ આચાર્ય શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજીએ ૧૯૪૦ માં યાત્રા કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવ્યાનો ઉલ્લેખ હીરસાભાગ્ય કાવ્ય, ધર્મસાગરકૃત તપગચ્છ પટ્ટાવલી, વિજયપ્રશસ્તિ અને પ્રાચીન તીર્થમાળા, સૂરીશ્વર ને સમ્રાટ, પટ્ટાવલી સમુચ્ચ વગેરેમાં મળે છે. છેલ્લે છેલ્લે શૌરીપુરમાં ૭ જિનમંદિર અને ૧૪ જિનમૂર્તિઓને ઉલ્લેખ મળે છે. (શૌરીપુરનો સવિસ્તૃત ઇતિહાસ બાણુવાની ઇચ્છાવાળા મહાશયે પૂ. પા. શ્રી ગુરૂદેવ લીખત “ શૌરીપુર ”વાળો લેખ જૈન જ્યોતિ શ્રાવણનો અંક જોવો)

શ્વે. મંદિર અને શ્વે. ધર્મશાળાની પાછળ નાની ઘુમટીઓ અને એક ધર્મશાળા છે. પ્રમાણે બધાં શ્વેતાંબર પક્ષમાં છે પરંતુ દિગંબર મહાનુભાવોએ આ માટે ઝગડો શરૂ કર્યો છે. તેમાંય જ્યારથી શ્વે. મંદિર અને ધર્મશાળાનો ઉદ્ધાર થયો ત્યારથી જ આ માટે ઝઘડવાનું શરૂ કર્યું છે; નહિ તો પહેલાં કોઈ પણ દિગંબર આ સ્થાને દર્શન કરવા પણ નહોતા આવતા. માત્ર શ્વેતાંબરો જ જતા. દિગંબરો માટે શૌરીપુરથી ૧-૧૧ માઇલ દૂર બટેશ્વર ગામ છે. ત્યાં મંદિર અને ધર્મશાળા છે. યદ્યપિ ઇતિહાસ તો આ મંદિર પણ શ્વેતાંબરી હોવાનું કહે છે, પરંતુ હાલ તો કબજે દિગંબરીનો છે. ત્યાં શ્વેતાંબર મૂર્તિઓ પણ હતી, જેના ફેટા પણ લેવાય છે; પરંતુ દિગંબરીઓએ તે બધું સાફ કરી નાખ્યું છે. પ્રમાણે બધાં યયુનાજીમાં પધરાવ્યા છે. (!) હવે તેમનું શૌરીપુરમાં કાંઈ પણ નથી. તેમના પ્રાચીન-અર્વાચીન બધાય ત્રેથા એક જ વાત

૩૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કહે છે કે શ્રી નેમનાથજીનો જન્મ દ્વારિકામાં થયો છે અને શૌરીપુર ત્યાંનો પાડો છે. દ્વારિકાનું એ મંદિર અત્યારે શંકરાચાર્યના કબજામાં છે પરંતુ તે જૈન મંદિર છે-હતું, એ નિર્વિવાદ છે દિગંબરોની શક્તિ હોય અને સાચી ભક્તિ હોય તો ત્યાં જઈ જોર અજમાવે અને મંદિર પાછું વાળે; પરંતુ “નખળો માટી બયર ઉપર શૂરો” તેમની માફક તેમના જ વડીલ બન્ધુ સ્વેતાંબરો સામે લડવામાં જ તેમની વીરતા અને ધર્મભક્તિ (!) સમાઈ છે.

શૌરીપુરના આ સ્થાન માટે ઘણા વષથી કેસ ચાલે છે. ઘુમટીમાંથી પાદુકાઓ ઉખેડી નાંખી પૂજારીને પણ બાંધીને મંદિરમાં પકડીને માર્યો. બીજી ઘુમટીઓ તોડી પણ નાંખી. આ બધું દિ. જૈનોએ ભક્તિના નામે કર્યું છે-કરાવ્યું છે. આ ભક્તિને શું કહેવું એ તો વાંચકો સ્વયં સમજી લેશે.

અમે અહિં આઠ-દશ દિવસ શાંતિથી રહી ઘણી શોધખોળ કરી હતી. યમુના જ્યારે તેમના ખરા સ્વરૂપમાં વહે છે, ત્યારે બધે પાણી ફરી વળે છે, અને તેથી પહાડોના કોતરોમાંથી ઘણી અમૂલ્ય ચીજો નીકળી આવે છે. મૂર્તિઓ પણ ખંડિત નીકળે છે. બખ્ખેહનર વર્ષનો જુની ઈંટો પણ નીકળે છે. આ સ્થાને યદિ જોદાણુકામ થાય તો જૈન ધર્મના ઇતિહાસના ઘણા સાધનો ઉપલબ્ધ થાય તેમ છે.

અહીંનાં આબુબાબુનાં ગામડાંઓમાં પણ પહેલાં જૈન વસ્તી હતી; મંદિરો હતા. પીરોબખાદ, ચાંદાવાડી, અને સુપડી (રપડી)^૧ આદિ ગામોમાં જિનમંદિર અને જૈન વસતી હતી. ચાંદાવાડી પીરોબખાદથી દક્ષિણે ત્રણ માઇલ યમુના કાંઠે અત્યારે છે. તેનું બીબુ નામ સાક્ષ્યાબાદ છે. અહીં જિનમંદિરનાં પુરાણાં ખંડિયેરો છે. શિખર અને થાંભલા આદિ ઘણા છે. અહીં એક સ્ફટિકની મૂર્તિ હતી આનો ઉદ્ભવ પોતાની પૂર્વદેશની યાત્રામાં....કરે છે. તે જ સ્ફટિકની મૂર્તિ ત્યાંના એક માળીના હાથમાં આવી અને તેની પાસેથી દિ. જૈનોએ લઈ પોતાના મંદિરમાં રાખી છે. આ માળી પણ દર્શન કરાવી પૈસા લેતો હતો. થોડાં વર્ષ પહેલાં જ આ વાત બની છે. સુપડી ગામ પણ મોબુદ છે જ્યાંથી શારીપુરનો ટુંકો રસ્તો મળે છે.

અહીં આવનાર શ્રાવકોએ આગ્રાથી આવવું ઠીક છે. આગ્રાથી ૪૩-૪૫ માઇલ છે. મોટર મળે છે. થોડો કાચો રસ્તો છે પણ વાંધા જેવું નથી. તેમજ

૧ આરપડી ગામનો ઉદ્ભવ હીરસૌભાગ્યમાં છે. “યમી સમીપે રપડી પુરે” અહીંથી શૌરીપુર નજીકમાં જ છે.

પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૧૭

E. I. R. ની મેઇન લાઇનમાં સિકોહાબાદ જંકશન છે ત્યાંથી ૧૪ માઇલ વાહન રસ્તે જવાય છે, પણ આ રસ્તે ઘણીવાર અડચણ પડે છે માટે આગ્રાથી જવું ઠીક છે. તેમાંય છેલ્લો ત્રણચાર માઇલનો રસ્તો તો અબણચો છે એકલા જવા જેવું નથી. ભૂલું પડી જવાય તેવું છે. બાહાથી પણ અહીં જવાય છે.

અહીંથી વિહાર કરી અમે બટેશ્વર આવ્યા. અહીં નદિ કિનારે એક પ્રસિદ્ધ ચતિમંદિર છે. બધા તેને ચતિમંદિર તરીકે જ ઓળખે છે. જમીનની નોંધણીમાં પણ આને ચતિમંદિર લખ્યું છે. ૧૯૧૫ સુધી શ્રવે. ચતિની દેખ-રેખ હતી પરંતુ ત્યારપછી આપણી જ બેઠરકારી, અજ્ઞાનતા અને વસતિનું આછાપણું આદિ અનેક કારણોએ તે શ્રવે. મંદિરનો કબજો દિ. જૈનોએ લઇ પાડ્યો છે. અંદરની મૂર્તિઓ પણ નથી રાખી. કેટલાકના કંઠોરા ખોદી નાંખ્યો છે અને કેટલીક ચમુનામાં પથરાવી (!) દીધી છે અને હવે અધુરામાં પૂરું બાકી હોય તેમ શૌરીપુર માટે ઊઘડો ચલાવ્યો છે. દિગંબરોનું આ સાચું—નગ્ન સ્વરૂપ જોઇ કેને દુઃખ નહિં થાય ? હાલમાં તો આ ચતિમંદિરમાં બટેશ્વરના મંદિરમાં શ્રવે. જૈનોને જવા પણ નથી દેતા. આનાથી બીજી કંઈ સંકેચિતતા હોઇ શકે. ?

બટેશ્વર ગામની પાદરમાં જ ચુમના નદી વહે છે. ચતિમંદિર પણ ઘાટ ઉપર જ છે. આ સિવાય અજૈનોનાં ૧૦૮ શિવાલયો છે જેમાં એક શિવાલયમાં તો મહાત્મ વિશાલ શિવજી ને પાર્વતીની મૂર્તિ છે. પૂર્વદેશમાં અને મહારાષ્ટ્રમાં અમારે ઘણા શિવાલયોમાં ઉતરવાનો પ્રસંગ આવ્યો છે, અને જોવાની તક મળી છે; પરંતુ બધે શિવલિંગ જ હોય છે જ્યારે અહીં મૂર્તિ છે અને તે પણ ઘણી જ મોટી છે. અસ્તુ. અહીંથી વિહાર કરતાં કરતાં આગ્રા આવ્યા.

(ચાલુ)

૩૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અદ્ભુત ભાવના.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી શરૂ.

સંશોધક અને સંગ્રાહક મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ એડવોકેટ-મુંબઈ.

(૭ આસ્રવભાવના)

કુંડા.

આસ્રવ બંધ અપ્પા નહી, અપ્પા કેવલનાથ;
જો વીણ ભાવઈ અણુસરઈ, તો નિમ્મલ હોય વિહાંણ. (૬) ૧૪
કેવલ મલ પરિવળગ્યો, જિહ સો કાઈ અણુઈ;
તિસ ઉર સબ રસ સંચરે, પારે ન કોઈ બાઈ. (૭) ૧૫

છંદ

આસ્રવ એહું જિયા, પુગલતણો પજબાવ,
સહજે હોઈ જિયા, તાકી શક્તિ સ્વભાવ,
સ્વભાવ શક્તિ સબ તાસ કેરી દેખી મૂઢા માણ એ,
યહ સકલ રચના મૈં જુ કીની નાંહિ કોઈ આન એ;
તિસ ભર્મ બુદ્ધિ સોં આપ આલૂગ્યો, એક ખેત હી વાસ એ,
અનાદિ કાલ વિભાવ એસો, બાણિ જિયડે આસ્રવો. (૭) ૧૬

(૮ સંવરભાવના)

કુંડા

ઇહ જિય સંવર અપ્પણો, અપ્પા અપ્પ મુણેઈ;
સો સંવર પુગલતણો, કમ્મનિરોધ હવેઈ. ૧૭
સત્તા રૂપ જુ દ્રષ્ટિ હૈં, બાણિ ગુણ પરબાઈ;
સો જિય સંવર બાણિ તૂં, અપણો પદે સુભાઈ. (૮) ૧૮

અદ્ભુત ભાવના.

૩૧૬

છંદ

સંવર એહું જિયા અપનેં પદહું વિચાર
 બે પરદવ જિયા, તાકો નાંહી સંચાર
 સંચાર નાંહી પરદર્વ કેરો પદહિ આપ વિચારઈ
 પંડિત ગુણસો ભયો ગરચોં મુઠ દોષ નિવારઈ
 સહજ પરણતિ ભઈ પરગટ કિમ હુંઈ કમ્મ કદંબરો
 અનાદિ વસ્તુ સુભાવ પ્રણવેં જાણિ જિયડે સંવરો. (૮) ૧૯

(૯ નિર્જરાભાવના)

હંહા

(ઉ)પયોગી અપનેં (ઉ)પયોગસોં, ન્યારેં જાનત ભોગ
 આપે દેખ ન શક્તિ હું, વાકો ધારણુ યોગ. ૨૦
 ચહ યોગીકી રીતિ હું, મિલિ મિલિ કરે સંયોગ
 તાસેં નિર્જરા કહત હું, વિષ્ણુર હોત વિયોગ (૯) ૨૧

છંદ

નિર્જરા તાસ કી હો કમ્મહતણા સંયોગ
 ચિતિ પૂરી ભઈ હો તાકો હોત વિયોગ
 હોત વિયોગ તિકાં ન રાખે ગવન હહ દિસિ ધાવહી
 પિછલો નિવારો હોઈ એસો આગે ચોર ન આવહી
 ચહ શક્તિ પુદ્ગલ દ્રવ્યકેરો મિલન વિષ્ણુરન આસકી
 ગ્યાન દ્રષ્ટિ ધરિ દેખિ ચેતન હોત નિર્જરા તાસકી (૯) ૨૨

(૧૦ લોક ભાવના)

હંહા

સકલ દ્રવ્ય ત્રિલોકમેં મુનિકે પદતર દીન
 ભોગ જુગતિ ધરિ થપ્પિઆ, નિશ્ચય ભાવ ધરીન. (૧૦) ૨૩

૩૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છંદ

જે બાહ્યાંતર પરમા તીન્ધેાં લોક એહો

પરમકુટી સુખવાસ મુનિજ્ઞેજેંદી એહો

શુદ્ધ નિરંજન ભાસ તિન્હકો સહજ લીલા કીજીએ

તિસ કુટીમાંહી ભાવધારા બાહરિ પૈર ન દીજીયે

કિસ શુરૂ નાંહોં ન કોઈ એલા રહું સદા ઉદાસઓ

આ લોક મધ્યે કુટી રચના તીનકાલ સુખ-વાસ ઓ (૧૦) ૨૪

હોહરા તે કહીએ છીએ. આસવ અને બંધ તે આત્મા નહીં; કેવલ-જ્ઞાનમય તે આત્મા. ‘જે ઇષ્ટ ભાવઈ’ કહેતાં એ અધ્યવસાયે-એ ધ્યાને-વિચારે-અનુચિત્વને ‘આણુસરઈ’ કહેતાં ચાલે-સંસુખ થાય-શુરૂ આદિકને પૂછીને શોએ, તો નિર્મલ કેવલ સૂર્યોદય વેળા-પ્રભાતવેળા થાય-એટલે પૂર્વ વિચાર સમયે પરાક્ષાનુભવ હોય તેહજ પ્રત્યક્ષાનુભવ થાય. ૭

કેવલ-નિઃકેવલ સર્વમલવર્જિત-રહિત એવા જે શુદ્ધ સત્તા સ્થાનક, તે અનાદિ સિદ્ધ સ્થાનક કેવલજ્ઞાન-દર્શનરૂપણે તેહવો છે જે, તેમાંહિં સર્વ સંચરે છે-એટલે કેવલજ્ઞાનમાંહિં સર્વ ગેય સમાય છે; પરંતુ તેને અતિ-કમીને કોઈ પદાર્થ જાતો નથી-એટલે સર્વ દ્રવ્યની મર્યાદાનો સ્થાનક છે.

છંદ-હો જીવ ! આસવ તે એ, જે આ સાંપ્રત કહીએ છીએ તે, જે પુદ્ગલ દ્રવ્ય પરમાણુ ઘણા મળી સ્કંધરૂપ પર્યાયપણે પરિણમે. અહો જીવ ! તે સહજે જ હોય છે-એટલે એ પુદ્ગલ દ્રવ્યની શક્તિ સ્વભાવે છે, એટલે એ પુદ્ગલ પદાર્થના વિભાવ પર્યાય તે વિભાવપરિણમન શક્તિ તે જ સ્વભાવ-શુષ્ક ઓઘશક્તિ સ્વભાવસહજ શક્તિ છે. પૂરણ ગલણરૂપ તે પુદ્ગલની; તે દેખીને મૂઠ-અજ્ઞાની એમ માની લે છે જે પૂરણ મિલિત દ્રવ્યકર્મવર્ગણા તદ્દોદય-કારણોત્પત્તિ ક્રિયા ન ક્રિયાનિત પૂર્વ સ્કંધપર્યાય વિવટન-નોતન સંવરણ ઇત્યાદિ એ સર્વ પુદ્ગલરચના દેખી મૂઠ-તત્ત્વના અબ્જણ એમ માની લે છે જે એ સર્વસ્વ નામે કરી, એહનો કર્તા બીજો કોઈ અન્ય નહીં, તેહજ ભર્મ બુદ્ધિસ્યુ આપ આત્મા પુદ્ગલસ્કંધ બંધસમયે ‘આલુઝયો’ એટલે આપ બંધાણો. એક ક્ષેત્ર વિષયે વાસો છે જીવ પુદ્ગલ એહો અનાદિ કાલનો એવો વિભાવ પરિણામ તે તું જાણ જીવ આસવ. ૭

અદ્ભુત ભાવના.

૩૨૧

દોહા-સાતમી આસવ ભાવનાએ દ્રવ્યકર્મવર્ગીણને આત્મપ્રદેશે આશ્રમ દીધો તે દ્રવ્ય તે દ્રવ્યાસવ અને વિમોહ, વિભ્રમ, સંશયાદિરૂપે પરિણમી જે આ શુદ્ધ ચેતના, તેહને અજ્ઞાન ચેતનપણે કહીએ-વિભાવચેતના કહીએ-દ્વૈત-ચેતના કહીએ-સમલચેતના (કહીએ) ઇત્યાદિ અનેક નામ છે. એવો ભાવ-કર્મ ચેતનારૂપ જે પરિણામી તેહને જે આશ્રમ દે તે ભાવાસવ કહીએ, જેમ જે દ્રવ્યના શુષ્કપર્યાય તે સ્વસ્વ દ્રવ્યને આશ્રયી રહે છે તેમ પણ અંધસંભંધ.

‘ઈહ’ કહેતાં એ, જીવસંવર આપણો, તે કેણુ આપે? આપણું જાણીએ એટલે આપણો જ સ્વસંવેદનોપયોગ, તેણું આપણું સ્વરૂપ જાણીને તે આત્મિક સંવર કહીએ અને તે સંવર તે પુદ્ગલનો કહીએ-જાણું.

દ્રવ્યકર્મ પુદ્ગલ વર્ગ જાણુ, તું સંવર એ આપણો આત્મ-પ્રદેશ સ્વભાવે જ છે, અથવા તે સંવર આત્મપદ (દ) વિષે ભાવી ચિંતવી(એ). ૮

છંદ-વલી તેહજ ભાવસંવર વખાણે છે. હે જીવ ! સંવર તે એ જ કે જે આપણા આત્મપદનો વિચાર વિચારવો, પણ તે કેવો છે ? આત્મપદ વિચાર જિહાં અહો જીવ ! જે પુદ્ગલાદિ સર્વપર દ્રવ્ય, તેનો નથી સંચાર. આત્મ-પ્રદેશ સંઘાતે સંચર, સંચરણુ પ્રવેશ નથી, સર્વથા પર દ્રવ્યનો જે શુદ્ધસત્તા વિષે પરિણામરૂપ પરિણામ ઉપયોગ તે ભાવ સંવર. શુદ્ધ નિશ્ચયનયોચિત અને શુદ્ધ વ્યવહારનયોચિત તે શુદ્ધ સદ્ધર્માચારોપયોગ અને શુભ સંવર સરાગ સંયમોપયોગ, સંયમાસંયમપયોગ, શ્રુત ધર્માચારોપયોગ એ સર્વ શુભ સંવર-એ વિપરીત તે આસવ.

જ્યાં કેવળ આત્મપદનોજ વિચાર છે; વળી ત્યાં ‘પંડિતશુભુ’ તે અંતરાત્મપણું-સાધકપણું-સ્વસંવેદનપણું, તેહથી થયો છે પરિચય-ઓળખાણુ, તેણું સ્વાનુભવ પંડિતપણે કરીને મૂઠ કહીએ તે બહિરાત્મપણાનો દોષ નિવારે છે, ત્યાં અંતરાત્માપણારૂપ સહજાત્મ પરિણતિ થઈ છે પ્રગટ-મિથ્યા-ત્વાન્નત તિશેભાવે હતાં જે સ્વસંવેદકતા શક્તિ તે સહજપરિણતિ આભિભાવે થઈ છે. ત્યાં કર્મકર્મ કેમ થાય ? અપિતુ ન થાય. અનાદિસંસિદ્ધ જે વસ્તુ સ્વભાવ શુદ્ધરૂપને પણ જે પરિણમવું જાણું જે જીવ તે નિશ્ચય સંવર. ૮

(ચાલુ)

૩૨૨

મો આત્માનંદ પ્રકાશ.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૯૦ થી શરૂ)

ગ્વાલીયર રોડ-જૈનોની સાંસારિક સ્થિતિ. કોહા ૬ થો.

ક્રમ ક્રમ	કુલ સંખ્યા	જૈન વસ્તી		કુવારા		પરણેલા		વિધૂર	
		પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી
૦-૧	૧૩૧૯	૬૭૨	૬૪૭	૬૬૯	૬૩૭	૨	૬	૧	૪
૧-૨	૧૧૧૮	૫૭૧	૫૪૭	૫૬૫	૫૩૫	૫	૮	૧	૪
૨-૩	૧૧૨૦	૫૫૦	૫૭૦	૫૪૩	૫૫૨	૭	૧૫	...	૩
૩-૪	૧૧૫૪	૫૭૩	૫૮૧	૫૫૯	૫૬૦	૧૧	૧૬	૩	૫
૪-૫	૧૧૧૬	૫૬૪	૫૫૨	૫૫૦	૫૩૩	૧૨	૧૪	૨	૫
૦-૫	૫૮૨૭	૨૯૩૦	૨૮૯૭	૨૮૮૬	૨૮૧૭	૩૭	૫૯	૭	૨૧
૫-૧૦	૫૦૯૯	૨૬૬૫	૨૪૦૪	૨૫૫૪	૨૧૧૧	૧૩૧	૨૭૭	૧૦	૧૬
૧૦-૧૫	૫૦૨૨	૨૭૪૬	૨૨૭૬	૨૪૩૪	૧૪૨૯	૨૯૧	૮૦૨	૨૧	૪૫
૧૫-૨૦	૪૧૪૭	૨૨૨૫	૧૮૨૨	૧૨૫૬	૧૨૬	૬૨૩	૧૬૮૨	૪૬	૧૧૪
૨૦-૨૫	૪૩૫૩	૨૨૫૩	૨૧૦૦	૮૧૯	૬૪	૧૩૬૮	૧૮૬૪	૬૬	૧૭૨
૨૫-૩૦	૩૯૪૪	૨૦૯૪	૧૮૫૦	૪૪૮	૪૨	૧૫૨૦	૧૫૦૦	૧૨૬	૩૦૮
૩૦-૩૫	૩૫૯૩	૧૯૯૦	૧૬૦૩	૩૫૫	૩૦	૧૪૪૭	૧૧૬૩	૧૮૮	૪૧૦

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૩૨૩

૩૫-૪૦	૩૦૪૩	૧૬૮૩	૧૩૫૦	૨૬૦	૧૪	૧૧૮૪	૭૮૬	૨૪૯	૫૪૦
૪૦-૪૫	૨૬૮૨	૧૪૮૯	૧૨૦૩	૨૧૦	૨૨	૯૭૨	૬૦૭	૩૦૭	૫૭૮
૪૫-૫૦	૨૨૧૬	૧૨૫૮	૯૫૮	૧૪૬	૨૨	૭૪૦	૩૫૬	૩૭૨	૫૮૦
૫૦-૫૫	૧૮૧૭	૧૦૩૯	૭૭૮	૯૭	૮	૬૮૪	૨૪૨	૩૩૮	૫૨૮
૫૫-૬૦	૧૩૩૭	૭૨૩	૬૧૪	૬૨	૫	૩૯૩	૧૨૦	૨૬૮	૪૮૯
૬૦-૬૫	૧૦૨૦	૫૫૨	૪૬૮	૪૮	૨	૨૮૫	૬૧	૨૧૯	૪૦૫
૬૫-૭૦	૪૬૭	૨૭૨	૧૯૫	૧૭	૧	૧૨૯	૨૬	૧૨૬	૧૬૮
૭૦ થી ઉપરની ઉંમરની	૫૦૨	૨૭૯	૨૨૩	૩૭	૨	૧૨૪	૨૩	૧૧૮	૧૯૮

મુંબઈ ઇલાકા
જૈનોની કુળવર્ણી સંબંધી સ્થિતિ.
કોશ ૭ મો.

કુલ ઉંમર	સંઘળા	જૈન વસ્તી		ભણેલા		અભણ		અંગ્રેજી ભણેલા	
		પ્રદેશ	સ્ત્રી	પ્રદેશ	સ્ત્રી	પ્રદેશ	સ્ત્રી	પ્રદેશ	સ્ત્રી
	૧૯૮૮૦૮	૧૦૯૬૩૩	૯૦૧૭૫	૫૨૩૩૨	૮૩૪૮	૫૭૩૦૧	૮૧૮૨૭	૭૩૭૧	૨૫૩
૦-૫	૨૫૭૯૦	૧૨૭૭૭	૧૩૦૧૩	૦	૦	૧૨૭૭૭	૧૩૦૧૩	૦	૦
૫-૧૦	૨૩૬૦૧	૧૨૩૧૬	૧૧૨૮૫	૨૮૦૦	૯૯૪	૯૫૧૬	૧૦૨૯૧	૨૪૫	૧૭
૧૦-૧૫	૨૨૪૩૮	૧૨૧૨૨	૧૦૩૧૬	૪૭૧૩	૧૪૫૨	૭૪૦૯	૮૮૬૪	૬૧૬	૩૭

૩૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રજપુતાના એજન્સી જેનોની કેળવણી સંબંધી સ્થિતિ કોષ ૮ મો.

૧૫-૨૦	૧૮૪૦૧	૧૦૮૪૯	૮૫૫૨	૬૭૩૧	૧૫૧૪	૪૧૧૮	૭૦૩૮	૧૨૨૩	૬૨
૨૦ ની									
ઉપરની	૧૦૮૫૭૮	૬૧૫૬૯	૪૭૦૦૯	૩૮૦૮૮	૪૩૮૮	૨૩૪૮૧	૪૨૬૨૧	૫૨૮૭	૧૩૭
ઉમરના									

ક્રેડ	સમીપ	જન વસ્તી		બાણેલા		અભણ		અંગ્રેજી બાણેલા	
		પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી	પુરુષ	સ્ત્રી
	૩૦૦૭૪૮	૧૪૬૦૦૪	૧૫૪૭૪૪	૭૫૮૨૦	૪૨૬૬૨	૭૦૧૮૪	૧૫૦૪૮૨	૨૫૩૦	૬૩
૦-૫	૪૨૦૨૬	૨૧૦૧૯	૨૧૦૦૭	૦	૦	૨૧૦૧૯	૨૧૦૧૭	૦	૦
૫-૧૦	૩૫૬૩૪	૧૮૨૩૪	૧૭૪૦૦	૩૮૦૦	૩૫૩	૧૪૪૩૪	૧૭૦૪૭	૧૪૧	૪
૧૦-૧૫	૩૨૪૫૫	૧૬૬૮૪	૧૫૭૭૧	૬૫૨૬	૫૧૯	૧૦૧૫૮	૧૫૨૫૨	૨૯૧	૪
૧૫-૨૦	૨૭૦૫૩	૧૩૦૩૬	૧૪૦૧૭	૯૨૩૪	૬૦૮	૩૮૦૨	૧૩૪૦૯	૪૭૨	૧૧
૨૦ ની									
ઉપરની	૧૬૩૫૮૦	૭૭૦૩૧	૮૬૫૪૯	૫૬૨૬૦	૨૭૮૨	૨૦૭૭૧	૮૩૭૬૭	૧૬૨૬	૪૪
ઉમરના									

ગુરૂજની ઉપાસના.

૩૨૫

ગુરૂજની ઉપાસના.

(૨)

સદ્ગુરૂના ઓળખાણ સંબંધમાં આપણે વિચારી ગયા. હવે તો માત્ર એટલું જ અવધારવાનું રહે છે કે ઉપાસના કે સેવા કરવી કેવી રીતે ?

શાસ્ત્રગ્રંથોમાં મુનિ-શુશ્રૂષા કરવા માટે નિમ્ન પ્રકારો દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.

૧ નમણુ-વંદનાદિકથી બહુમાન કરવું.

૨ વસવાને સારૂ સ્થાન આપવું.

૩ આહાર-પાણી માટે જોગવાઈ કરવી.

૪ વસ્ત્ર-પાત્રની જરૂરીઆત જણાયતો તે પૂરા પાડવાં.

૫ માંદગી આદિ કારણ પરત્વે ઔષધ પ્રમુખની વ્યવસ્થા કરવી.

૬ જ્ઞાનાર્જનમાં ખપ હોય તેવા સાધનોની સગવડ કરી આપવી.

૭ ચારિત્ર પાલનમાં ઉપયોગી થઈ પડે તેવા ઉપકરણોનું દાન દેવું.

૮ મુનિના અવર્ણવાદ કદિ પણ ન બોલવા.

આ આઠ પ્રકારમાં ગુરૂભક્તિ સંબંધી ઘણીખરી બાબતનો સમાવેશ થઈ જાય છે. એમાં મન, વચન અને કાયારૂપ ત્રણ યોગની શુદ્ધિની જરૂર તો છે જ. તે વગર એક પણ કરણી યથાર્થ ફળદાયિની નથી બની શકતી.

હવે જે વિચારણાનો મુદ્દો છે તે એ છે કે જ્યારે ઉપાસના પરત્વેની પરિસ્થિતિ આ પ્રકારની છે ત્યારે આજે વિષમ સ્થિતિ નજરે ચડે છે અને ખુદ મુનિવર્ગમાં પરસ્પર અસૂયાદિ વર્તે છે, તેમાં શ્રાવકોને હાથાભૂત ધરવામાં આવે છે તે શું વ્યાજબી છે ? ગુરૂમહારાજની આજ્ઞાના નામે તે ચલાવી લેવા યોગ્ય છે ?

આજે તો વસ્ત્રપાત્ર ને પુસ્તકાદિના સંગ્રહમાં લાગ્યેજ મર્યાદાના દર્શન થાય છે. એને લગતા નાના-મોટા સૌ કોઈના સંગ્રહો જુદા હોય જ ! એ પરિગ્રહ છે એ વાત જ લગભગ ભૂલાઈ ગઈ છે. વળી એવી મનોદશા વર્તતી જોવાય છે કે મુનિમહારાજે કહ્યું કે આ છપાવવું એટલે એ સંબંધમાં છપાવવાના લાલાલાલ પરત્વે-વસ્તુની ઉપયોગિતા માટે જરા પણ વિચાર કર્યા વગર માત્ર છપાવી દેવું. શ્રાવકો ભલે આને ગુરૂઆજ્ઞા ગણી-ભક્તિ સાચવ્યાનો ફાવો કરે પણ આ ભતની પ્રવૃત્તિથી પણ કલેશનો વધારો થયો છે. વળી

૩૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુનિશ્રીના લખાણો કેટલીક વાર તો ચર્ચાના પુરાણો હોવા છતાં ધર્મરક્ષણના ઓઠા હેઠળ શ્રાવકો પોતાની સહીથી છપાવે છે ! શું એક પ્રકારનું આ ખોટું આચરણ નથી ? શુદ્ધની ભક્તિના નામે આ એક ભતતું અણુછાજતું આચરણ શ્રાવકો ચલાવે છે અને પોતે ધર્મનું મહાન કાર્ય કરે છે એમ માને છે. કેટલાક તો નાના સાધુઓના ખાનગી ભંડારો પોતાના ઘરમાં રાખે છે ! આમાં આત્મ-કલ્યાણનો પારો કેટલી ઊંચી આગળ વધે છે એનો જ્ઞાની જ કહી શકે, છતાં એની માઠી અસર તો આજે સ્પષ્ટ જણાય છે. કે સાધુઓમાં અરસ-પરસના વૈમનસ્ય પાર વિનાના વધી પડ્યા છે. વળી ‘મૂર્છા એટલે જ પરિણામ’ એવી વ્યાખ્યા ભણુતા છતાં આજે એ તરફ દુર્લક્ષ્ય કરી વસ્ત્રપાત્ર, કબાટ ને પુસ્તકાદિનો સંગ્રહ યથેચ્છ પ્રકારે કરવામાં આવે છે અને એથી ઉપાસક વર્ગમાં-શ્રાવક સમુદાયમાં આ અમુકના રાગી અને ફલાણા અમુકના ભક્ત એવા ભાગલા પડવા માંડ્યા છે. આ બધું શુદ્ધેવની ભક્તિના સ્વાંગ તળે ચાલી રહ્યું છે છતાં ભાગ્યેજ કોઈ બુદ્ધિમાન આવા વર્તનને ભક્તિ ગણવા તૈયાર થાય. શાસ્ત્રો પણ આ ભતતની ઉપાસનાને શ્રાવકના છ કાર્યોમાંનું એક નથી કહેતાં. આથી તો સત્સંગ વેગળો ભય છે. સાધુ અને શ્રાવક એમ ઉભય વર્ગને આથી નુકશાન પહોંચે છે.

શ્રાવક વર્ગે આ રીતમાં અવશ્ય સુધારો કરવાથી જરૂર છે. એથી આત્મ-હિત સધાવાના સ્થાને પ્રત્યક્ષ અહિત થઈ રહ્યું છે. એ તરફ જરા પણ આંખ-મીંચાણ હવે વધુ સમય ચાલુ રહેશે તો પરિણામ ભયંકર આવશે.

ભક્તિના માર્ગનું ખરાખર સ્વરૂપ સમજી લઈ તે પ્રમાણે વર્તવાની જરૂર છે. એ ઉપરાંતના કોઈ પણ કદાચહને શુદ્ધઆજ્ઞાને નામે કે ધર્મને ખ્હાને અથવા તો મુનિભક્તિને નિમિત્તે પોષવાની જરા પણ જરૂર નથી.

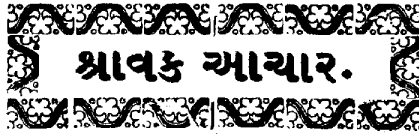
આવું જ આજે ઉભા થતાં શુદ્ધમંદિરો પરત્વે કહી શકાય. જ્યાં આજે જિનગિંઓની પૂજામાં ત્રુટિઓ પડવા લાગી છે અને કેટલેક સ્થળે અપૂજન રહે એ સાફ પૂજારી રાખવા પડે છે ત્યાં આ શુદ્ધિંઓ સ્થાપવામાં જરૂર ઉતાવળ થાય છે. શુદ્ધ મુર્તિઓએ કંઈ દેશમાં ભડેર જગ્યા પર ખડા કરવામાં આવતાં ખાવળા નથી કે જેની પૂજા માટે કોઈ ભતના પ્રબંધની અગત્ય નથી. પ્રતિષ્ઠા થયા બાદ આ ગિંઓની અહર્નિશ પૂજા થવી જ જોઈએ માટે આ વસ્તુ વિચારણીય છે. શુદ્ધ ઉપાસનાના નામે આ સર્વ ચલાવી લેવું વ્યાજબી નથી.

લે૦

ચોકસી.

શ્રાવકાચાર.

૩૨૭

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૮૫ થી શરૂ.]

ધન ઉપાર્જન કરવાતત્પર થયેલા પુરૂષે અતિકલેશ, ધર્મ વિરૂદ્ધ નીચ જનોની સેવા અને વિશ્વાસઘાત એ કહિ કરવા નહિં.

લેવા-દેવામાં પુરૂષે પોતાના વચનનો લોપ કહિ કરવો નહિં, અરણ્ય કે પોતાના વચનો પાળનાર પુરૂષ હમૈશાં પ્રતિષ્ઠાને પામે છે.

સર્વસ્વનો નાશ થતાં ધીર પુરૂષે પોતાનું વચન પાળવું, અલ્પ લાભ માટે પોતાના વચનનો ભંગ કરનાર વસુરાબની જેમ દુઃખી થાય છે.

એ પ્રમાણે યોગ્ય વ્યવહારમાં તત્પર રહેતાં દિવસનો ચોથો પહોર વ્યતીત કરતાં વાળુ કરવા માટે શ્રાવક પોતાને ઘેરે બાય; પરંતુ જેમણે એકાસણા વગેરેનું પચ્ચખખાણુ કરેલું હોય તે સાંજે પ્રતિક્રમણુ કરવા મુનિ-સ્થાને બાય.

સુસ શ્રાવક દિવસના આઠમે ભાગે-ચાર ઘડી દિવસ રહ્યો હોય ત્યારે વાળુ કરે, પરંતુ સાંજે કે રાત્રીના ભોજન ન જ કરે.

સંધ્યાકાળે આહાર, મૈથુન, નિદ્રા અને સ્વાધ્યાય એ ચાર કર્મોનો વિશેષથી ત્યાગ કરવો; કારણ કે આહાર કરવાથી વ્યાધિ થાય, મૈથુન કરવાથી ગર્ભમાં રહેલ બાળક દુષ્ટ થાય, નિદ્રાથી ભૂતાદિકનો ઉપદ્રવ થાય અને સ્વાધ્યાય કરતાં બુદ્ધિમાં હીનપણું પ્રાપ્ત થાય.

વાળુ કર્યા પછી દુવિહાર, ત્રિવિહાર કે ચોવિહારનું પ્રત્યાખ્યાન કરવું.

રાત્રિભોજનના દોષને બાણનાર જે શ્રાવક પ્રભાતે અને સાંજે બંને ઘડી વર્જે, તે પુણ્યનું ભોજન થાય છે. જે ભાગ્યશાળી શ્રાવક રાત્રિના ભોજનની વિરતી એટલે સર્વથા ત્યાગ કરે છે તેને પોતાના અર્ધા આયુષના ઉપવાસનું અવશ્ય રૂળ મળે છે.

રાત્રિદિવસ ખાનાર મનુષ્ય મનુષ્ય છતાં કેવળ પશુ જ છે.

રાત્રિ ભોજન કરવાથી મનુષ્યો દુવડ, કાગડા, ગિલાડા, ગીધ, શાંખર, ભૂંડ, સર્પ, વીંછી કે ગરોળી જેવા નીચ અવતાર પામે છે.

રાત્રે હોમ, સ્નાન, શ્રાદ્ધ, દેવપૂજા, કે દાનનો નિષેધ કરેલો છે અને રાત્રિભોજન તો વિશેષથી નિષેધ કરેલ છે.

એ પ્રમાણે ચતુર અને ન્યાયથી શોભતો જે પુરૂષ દિવસના ચારે પહોર વ્યતીત કરે તે શ્રાવક ખારમા દેવલોકની સંપત્તિ અવશ્ય પામે છે. —આલુ.

૩૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વીકાર-સમાલોચના.

સુજશવેલી ભાસ—સંપાદક મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ એડવોકેટ. પ્રકાશક—જ્યોતિ કાર્યાલય' રતનપોળ—અમદાવાદ. આ લઘુ શુકમાં શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજીના ગુણાનુવાદ (સુજસવેલી) પદ્યમાં ચાર લાગમાં આચાર્ય શ્રી હીરવિજયજીસુરિના પ્રશિષ્ય મુનિ કાંતિવિજયજીએ સં. ૧૭૪૫ લગભગમાં બનાવેલી છે. સંપાદક બંધુશ્રી મોહનલાલ-ભાઈએ આ લઘુગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાંજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજનો ટૂંક પરિચય આપવામાં સારો પ્રયાસ કરેલો છે. પાછળ સુજસવેલીને સાર અને ટિપ્પણીઓ આપી આ લઘુગ્રંથ સંકલનાપૂર્વક ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ તૈયાર કર્યો છે. જ્યોતિ અંગ્રાની કાર્યાલયનું આ ચોથું પુષ્ક છે અને જે ખાસ ઉપયોગી છે. કિંમત ત્રણ આના થોડા છે.

જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ—સચિત્ર.

લેખક—શ્રીયુત મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ એડવોકેટ.

આ ગ્રંથમાં લગભગ ૨૪૩૦ વર્ષનો એટલે શ્રી મહાવીરરવામીના સમયથી સં. ૧૮૬૦ સુધીનો શ્વેતાંબર જૈન સાહિત્યનો ક્રમબદ્ધ ઇતિહાસ લખાયેલો છે. કોઈ પણ દર્શન કે સમાજને પોતાના પ્રમાણે સહિત ઇતિહાસ વગર પોતાની પ્રાચીનતા, સનાતનતા, ગૌરવતા અને પ્રતિષ્ઠા વગેરે અન્ય દર્શનકારોને બતાવી શકાતાં નથી. ઇતિહાસ એ સાહિત્યનું મુખ્ય અને જરૂરીયાતવાળું અંગ હોવાથી જૈન ધર્મના ઐતિહાસિક આવું સાહિત્ય પ્રમાણે મહિત નેટલું વિશેષ પ્રકટ થાય, સંશોધન થાય તેટલું વિશેષ આવકારદાયક છે. આ ગ્રંથ પણ બંધુશ્રી મોહનલાલે ઘણો જ પ્રયત્ન સેવી વસ્તુ સંકલના એકઠી કરી, ક્રમશઃ આ ગ્રંથ કેટલા પ્રમાણે સહિત તૈયાર કરેલ છે, જે ઇતિહાસ પ્રેમીઓ માટે તો તે વધારી લેવા જેવું છે. આ ઇતિહાસ આઠ વિભાગમાં ૫૬ પ્રકરણોમાં અને ટિપ્પણો સહિત ૮૩૨ પૃષ્ઠમાં પૂરો થાય છે. પાછળ વિસ્તૃત અનુક્રમણિકા, ગ્રંથકારો, લેખકો તથા સૂરિઓ, સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ગ્રંથકૃતિ, તીર્થંકરો, મંદિરો, અપભ્રંશગ્રંથકૃતિ, રાગઓ, ગુજરાતી આદિ ગ્રંથો ઐતિહાસિક સાધનો, વગેરેની અનુક્રમણિકા આપી જૈન કે જૈનેતર ઐતિહાસિક લેખ, ગ્રંથ, નિમંધ કે હિંદના ઇતિહાસ લખનાર મહાશયને મોહનલાલ ભાઈએ આ ગ્રંથ તૈયાર કરી એક ઉપયોગી સાધન કરી આપેલ છે કે જે માર્ગદર્શક થયેલ છે. ઇતિહાસપ્રેમી કોઈ પણ મનુષ્ય આ ઐતિહાસિક લેખ માટે પ્રશંસા કરે તેવું છે. દરેક લાઇબ્રેરી કે જ્ઞાનભંડાર માટે તે ખાસ જરૂરીયાતવાળો ગ્રંથ છે. જુદા જુદા ૬૦) ચિત્રો તેના પરિચય સાથે આપી તે તે વિષયને લગતા સંગ્રહ કરી આ ગ્રંથમાં મૂકી ગ્રંથને વિશેષ મહત્વતાવાળો બનાવ્યો છે. શ્રી જૈન શ્વે. કેન્દ્ર-સંસ્. ઓરીસે આ ગ્રંથની મહત્તા સમજી પ્રગટ કરેલો છે તે ખુશી થવા જેવું છે. આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવના કે જે લેખકે લખી છે તે વાંચવા

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૩૨૯

ખાસ સુચના કરીએ છીએ. અમારા અભિપ્રાય મુજબ આ ગ્રંથનું કદ વધારે મોટું રાખવા જરૂર હતી. કિંમત છ રૂપિયા-મળવાનું ઠેકાણું શ્રી જૈન શ્વે. કેન્દ્ર-સ ઓપીસ મુંબઈ પાંચધુની.

આર્હતજીવન જ્યોતિ-સચિત્ર.

(પ્રથમ કિરણાવલી.)

પ્રયોજક અને સંપાદક પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ, એ. અને પ્રકાશક બાબુ સાહેબ જીવનલાલ પન્નાલાલ મુંબઈ મલબારહીલ. કિંમત પાંચ આના.

જૈન સમાજની સ્વતંત્ર નિશાળોમાં ભણતા બાળકો માટે ધાર્મિક શિક્ષણનાં પાઠ્ય પુસ્તકો અને અભ્યાસક્રમ માટેના પ્રશ્નનું હજી કંઈ પણ નિરાકરણ થયું નથી. ધાર્મિક શિક્ષણના પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કરવા પચીસ વર્ષ પહેલાં માંગરોળનિવાસી શેઠ અમરચંદ તલકચંદને વિચાર ઉદ્ભવ્યો હતો, અને તેથી તેમણે અત્ર નિવાસી અને આ સભા મુખ્ય સંસ્થા-પક વકીલ મૂળચંદ નથુભાઈ, શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદર અને પાછળથી મોરબીનિવાસી શ્રીયુત મનમુખલાલ કીરતચંદ મહેતા પાસે સદ્ગત અમરચંદ શેઠ તૈયાર કરાવેલ તે તે વખતે અને પાછળથી શ્રી શ્રેયસ્કર મંડળે તે સુધારાવધારા સાથે પ્રકટ કરેલ છે. ત્યારબાદ આકિરણાવલીના પ્રકાશક બાબુ સાહેબ જીવનલાલજી તરફથી કાચી વયના બાળકોને ધાર્મિક સંસ્કાર બાળપણથી ટકી રહે અને તેનો વિકાસ થતો રહે તે આશયથી શિક્ષણશ્રેણીતૈયાર કરવાનું કામ કિરણાવલીના સંપાદકને સોંપવામાં આવ્યું અને કેટલાક વખત પછીના પ્રયાસે આ પ્રથમ કિરણ પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે; જેમાં જૈનધર્મમાં થતી ક્રિયાઓમાં ઉપયોગમાં લેવામાં આવતી વસ્તુઓની સચિત્ર સમજ આપવાનો પણ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે. જો કે જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના પાઠ્ય પુસ્તકોની જરૂરીયાત છે, હતી એમ તો અમે પ્રથમ દરબજે સ્વીકારીએ છીએ પરંતુ આ છુક વાંચતાં તે માહેતી ભાષા, શબ્દો પહેલી ગુજરાતી છુક શિખનાર બાળક ન સમજી શકે તેવા કેટલા એક અધરા પણ જણાયા છે. જે ઉદ્દેશાનુસાર આવા પુસ્તકો તૈયાર કરવામાં આવે છે તે ઉદ્દેશ બરાબર સચવાય છે કે કેમ ? અથવા ગ્રહણ કરવા માટે બંધબેસતા થઈ શકશે કે કેમ ? તે એક ભવિષ્ય માટે વિચારણીય પ્રશ્ન છે. આ છુક સુંદર ટાઇપ અને સારા કામગીમાં છપાયેલ છે, તેમજ સંપાદક શ્રીયુત હીરાલાલ ભાઈની સાહિત્યસેવા જાણીતી છે અને તેઓ સાહિત્યના અભ્યાસી હોવાથી તે અભ્યાસનો અનુભવ આ શ્રેણીમાં બતાવ્યો છે. સંપાદકનો આ પ્રયત્ન હવે પછીની દરેક કિરણાવલી શ્રેણીમાં ઉત્તરોત્તર સફળ નિવડે એમ ધૃત્વીએ છીએ. આ પુસ્તક પ્રથમ (પહેલી ચોપડી) હોવાથી પાંચ આના એ તેની કિંમત કંઈ વિશેષ છે, પ્રકાશક મહાશય હવે પછીની શ્રેણીમાં તે ખ્યાનમાં લેશે એમ સૂચના છે.

૩૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચંદ્રનાથ-અંગાળીમાં મૂળ લેખક શ્રી શરદચન્દ્ર ચટ્ટોપાધ્યાય (શરદ અંધાવળીનું ચોથું પુસ્તક) પ્રગટ કર્તા ગુર્જર અંધકાર્યાલય અમદાવાદ. અનુવાદક નગીનદાસ પારેખ અંગાળી નવલકથાકારમાં શ્રી શરદચન્દ્ર ચટ્ટોપાધ્યાય સૌથી અગ્રસ્થાને છે. એમની નવલકથાઓ વાચકને મુગ્ધ બનાવી દે છે. આ નવલકથામાં સુંદર રસશૈલી સમર્થ વિવેચન અને અંગાળીનું ગૃહ અને ગ્રામ્ય જીવન સમજવામાં આ નવલકથા મદદગાર થઈ શકે તેમ છે. કથાની સંકલના, વસ્તુસ્વરૂપ બહુ સુંદર રૂપરંગમાં લખાયેલ છે. આવી નવલકથાઓ પ્રગટ કરવામાં પ્રકાશકે કથાસાહિત્યમાં વૃદ્ધિ કરી છે. કિંમત ચૌદ આના અમદાવાદ ગાંધીરોડ-પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

પ્રાણીવર્ણન-(બાળઅંધાવલી પુસ્તક ૧૩ મું.) સંપાદક રમણલાલ નાનાલાલ પ્રકાશક શ્રી ગુર્જરઅંધરત્ન કાર્યાલય-અમદાવાદ. લેખક ચંદ્રશંકર મણિશંકર ભટ્ટ. કિંમત ચાર આના.

બાળવયમાં પશુ-પક્ષીઓનો પરિચય અને વળી તે જ્ઞાન થવા સાથે આનંદ થાય તેવું બાળઅંધાવળીનું આ પુસ્તક સચિત્ર. બાળક-બાળકીઓ માટે પઠનમાં રસભર્યું આકર્ષક બને છે. શરૂઆતના શિક્ષણ માટે લઘુવયના બાળકો માટે ખાસ ઉપયોગી છે. ભાષા પણ સરલ છે. બાળકો માટે એક ઉપયોગી વસ્તુ બનેલ છે. પ્રકાશકને ત્યાં મળે છે.

પદમચરિયમ્-(પ્રકરણ ૨૭ અને ૨૮) ઉચ્ચ શિક્ષણ (કોલેજ)ના વિદ્યાર્થીઓને પોતાના અભ્યાસમાં સરલ થઈ પડે સમજ પડે, તે રીતે આ બુકમાં ઉપયોગી પ્રસ્તાવના નોટસ, અને સરલ રીતે ઇંગ્લીશમાં તરજુમો એસ. સી. ઉપાધ્યાય બી. એ. અને ઉપયોગી ફોરવર્ડઝ કે. વી. અભયંકર એમ. એ. જેવા શિક્ષણના વિદ્વાન પુરૂષો પાસે તૈયાર કરાવી પ્રકાશક આર. પી. કોઠારીની કંપનીએ આ ચરિત્રઅંથના ઉપરોક્ત પ્રકરણ તૈયાર કરાવેલ છે. જૈન ગ્રાંથીન કથાનુયોગના માગધી ભાષાના સાહિત્યનો ઇંગ્રેજી શિક્ષણ પામતાં કે પામેલાઓ માટે આવી કૃતિ ઉપયોગી અને આવકારદાયક છે. કિંમત ચાર આના. ડેકાણ મોંડવીની પોળ-અમદાવાદ.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિ વિરચિત.

શ્રીપ્રભાવકચરિત્ર.

ભાષાંતર.

ઐતિહાસિક સાહિત્યનો આ ગ્રંથ વર્તમાન કાળના બાવીશ પ્રભાવક આચાર્ય મહારાજના જીવન ઉપર કર્તા મહાપુરુષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. જે જે મહાન આચાર્યનો પરિચય આપ્યો છે તેમાં તે સમયની સામાજિક ધાર્મિક, રાજકીય પરિસ્થિતિ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આપી સુંદર કથાનક, (ભાષાંતર) પ્રમાણિક ઇતિહાસ ગ્રંથ બનાવ્યો છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ પર્યાલોચના લખી તે ગ્રંથની રચનામાં સુંદરતા વધારી પ્રમાણિક જૈન કથા સાહિત્યમાં ઉમેરો કર્યો છે, એવી સરલ, સુંદર અને સંકલના પૂર્વક રચના કરેલ છે કે જેથી આ ગ્રંથ જૈન શિક્ષણશાળાઓ માટે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં સ્થાન મેળવે તેમ છે, આ એક ઉપયોગી ઇતિહાસિક કથા સાહિત્ય હોવાથી ફરેક યઠન પાઠનમાં રસ ઉત્પન્ન કરે તેવું છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ બુદ્.

શ્રી વિમલાચાર્ય રચિત

શ્રી સવેગદ્રુમકન્દલી—મૂળ સાથે ભાષાંતર સંસારની આધિ, વ્યાધિ ઉપાધિથી બળીભળી રહેલા આત્માને અપૂર્વ ઔષધરૂપી પરમશાંતિ પ્રગટ કરાવે તેવો અને સવેગ માર્ગ તરફ લઈ જનાર લઘુ ગ્રંથ છે. મૂળ સુંદર સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ તે સાથે તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર આ બુકમાં આપવામાં આવેલું છે. આ લઘુ છતાં આધ્યાત્મિક સાહિત્યનો ઉચ્ચ કેટીનો ગ્રંથ છે. ઉંચા કાળનું સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપ અને સુશોભિત બાઇન્ડિંગમાં અલંકૃત કરાવેલ છે. સૌ કોઈ લાભ લે તે માટે માત્ર ચાર આના (પોસ્ટેજ સવા આનો બુદ્) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૧ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપજ) ટીકા સહિત—બત્રીશ ફોર્મ પોષ્ટાત્રણશૈલ પાના (સુપરરોયલ આઠ પેજ સાઇઝ) કોક્ષલીલેઝર કિંમતિ કાગળો ઉપર મુબદ્દ શ્રી નિર્જીવસાગર પ્રેસમાં શાસ્ત્રી સુંદર વિવિધ ટાઇપોથી છપાવેલ છે. બાઇન્ડિંગ (પુઠા) પાકું સુશોભિત ટકાઉ કપડાથી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ છે. આવતા માસમાં પ્રકટ થશે. પાંચમો હકો કર્મગ્રંથ છપાય છે.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ મું. વીર સં. ૨૪૬૦. અષાઠ આત્મ સં. ૩૬. અંક ૧૨ મો.

ઉત્તમ સાહિત્યદ્વારા આપણે દેશ અને કાળની મર્યાદા તોડીને અનેક લોકો સાથે યુદ્ધિનો અને હૃદયનો, વિચારનો અને પ્રેરણાનો સંબંધ બાંધી શકીએ છીએ.

પુસ્તકોદ્ધારા પ્રત્યક્ષ વ્યક્તિની દરમ્યાનગીરી વગર આપણે જ્ઞાન સંસ્કારિતા, આનંદ અને પ્રેરણા મેળવીએ છીએ; છતાં અંથપાળ વગરનું પુસ્તકાલય મહત્ત્વા જેવું છે. અંથપાળ અસંખ્ય અંથકારો વચ્ચે અને પ્રબ્ધ વચ્ચે આધ્યાત્મિક સંબંધ બાંધી આપનાર જોર છે. જોરનો મૂળ અર્થ જો શુદ્ધ હોય તો જો શુદ્ધ છે, પણ શુદ્ધ કરતાં વધારે જો હિતસ્વી મિત્ર છે, સ્નેહી છે, સુહૃદ છે. શું ચાહવું ને શું પસંદ કરવું જો શીખવનારને જો આપણે કલાધર કહેતા હોઈએ, તો અંથપાળ જો કલાધર પણ છે; જો તો નિર્હિતુક પ્રેમ આખી પ્રબળ જ્ઞાનસમૃદ્ધ, સંસ્કારી અને દીનસેવક બનાવવાને દિનરાત મથે છે.

ઉત્તમ અંથ સંગ્રહ અને ઉત્તમ અંથપાલની યોજના બુદ્ધ પસંદગી પૂર્વક થઈ હોય તો પ્રબળ જોત જોતામાં ચડે. જુનો જમાનો આજે હોત તો લોકો અંથપાલને મિત્રવર્ધ તરીકે સંબોધત.

ડાકા મહેલકર.

